

Dels misteris sobre Es-Satty al quart home d'Alcanar: els dubtes que encara planen sobre el 17-A

La sentència condemna a 53, 46 i 8 anys de presó els membres de la cèl·lula terrorista que va atemptar a Barcelona i Cambrils

Els tres condemnats pels atemptats del 17-A. | ACN

L'Audiència Nacional ha condemnat a penes d'entre vuit i 53 anys de presó els membres de la cèl·lula terrorista que va atemptar a Barcelona i Cambrils (<https://www.naciodigital.cat/noticia/220545/penes-53-46-anys-presos-acusats-pels-ateptats-17-a>) el 17 d'agost del 2017 i on van morir 16 persones. Concretament, el tribunal presidit per Alfonso Guevara ha imposat una pena de 53 anys al principal acusat, Mohamed Houli Chemlal, que va sobreviure a l'explosió de la casa d'Alcanar on els terroristes preparaven l'atemptat; de 46 anys per a Driss Oukabir, que va perdre el seu germà en l'atac a Cambrils; i vuit anys per a Said Ben Iazza, que va tenir un paper testimonial durant tot el judici.

El judici va deixar diversos forats negres que van denunciar les acusacions i que l'Audiència Nacional no va voler investigar. Principalment, fan referència a la misteriosa figura de l'imam de Ripoll, Abdelbaki Es-Satty, considerat el líder de la cèl·lula terrorista, i les seves relacions amb els serveis secrets espanyols. També hi ha dubtes sobre si l'imam va morir en l'explosió d'Alcanar la nit prèvia a l'atac. El jutge considera acreditat que sí. Acusacions com la de Jaume Alonso Cuevillas, en dubten.

En el domicili que els terroristes feien servir per fabricar explosius hi hauria un quart home desconegut que no ha estat identificat. Tampoc s'ha aprofundit en les connexions internacionals que podia tenir els joves de Ripoll o l'imam, malgrat que s'ha acreditat que van fer viatges a Bèlgica i França abans dels atemptats. La mala regulació de la compra de precursors d'explosius a Espanya -els terroristes van poder comprar materials en quantitats importants que no van aixecar sospites- també és un element que queda sense resoldre.

[noticiadiari]2/220545[/noticiadiari]

Les ombres sobre Es-Satty

Abdelbaki Es-Satty va ser qui va radicalitzar els joves per cometre atemptats, com queda acreditat a la sentència. Havia estat tancat a la presó de Castelló el 2014 per tràfic de drogues, i el procediment normal hauria estat l'expulsió de l'Estat. En el seu cas, no només no va passar això sinó que se li va concedir un permís de residència de llarga durada amb el vistiplau de l'Advocacia de l'Estat. Havia estat investigat abans per vincles amb el gihadisme, i dos testimonis al judici van acreditar que Es-Satty ja pensava atemptar just després de sortir de la presó. Mentre va estar tancat, l'imam va tenir contactes amb membres del CNI, però aquesta relació no es va voler investigar ni abans ni durant del judici. "Vam demanar investigar les reunions d'Es-Satty a la presó de Castelló i ens van dir que no a tot", lamentava Cuevillas poc després del judici.

L'advocat sostenia fa uns mesos que, amb les evidències que hi ha sobre la taula, no es podia afirmar que l'imam de Ripoll morís a Alcanar. La vista oral ha reforçat aquesta versió tot i els intents del jutge Guevara de limitar els interrogatoris. Els pèrits van comparar mostres d'ADN d'una gel-laba del domicili d'Es-Satty amb la seva família al Marroc, però no ha quedat clar que coincidís amb les restes trobades a Alcanar. La sentència, però, considera acreditat que va morir a Alcanar malgrat les crítiques d'algunes acusacions durant el judici.

[noticiadiari]2/211820[/noticiadiari]

El quart home d'Alcanar

Un altre dels misteris que va sobrevolar el judici és l'existència d'un quart home a Alcanar en el moment de l'explosió. Tot plegat neix de la primera declaració que va fer Mohammed Houli, el principal acusat, just després de l'explosió. En un primer moment, el jove va dir que hi havia quatre o cinc persones, més que no pas les que va acabar dient més endavant, que eren tres. Entre les runes es van trobar restes humanes de dos perfils. Un, el de loussef Aalla, contrastat amb l'ADN de la seva família. L'altre es va donar per fet que era el d'Es-Satty perquè coincidia amb la gel-laba trobada a casa seva, a Ripoll, tot i que segons Cuevillas no era clar que fos de l'imam. La tercera persona era el propi Houli.

I la quarta? Segons el supervivent de l'explosió, el quart era Mohammed Hichamy, però això contrasta amb el fet que Hichamy va participar hores més tard en l'atemptat de Cambrils, on mor abatut pels Mossos. Els dubtes sobre les persones que hi havia a la casa en el moment de l'explosió s'han aprofundit amb els testimonis que han passat pel judici. Veïns del xalet van dir que abans de l'explosió un vehicle sense llums i en punt mort va arribar a la casa, i altres testimonis han apuntat que just després de la deflagració van veure una furgoneta que marxava de l'urbanització. Tot plegat, dubtes que el judici no ha permès esclarir.

Vincles internacionals

Una altra de les llacunes que no s'han investigat són les connexions internacionals de la cèl·lula. A la causa consten viatges a l'estranger tant d'Es-Satty com d'alguns integrants de la cèl·lula terrorista. L'imam va viatjar a Bèlgica i al Marroc. Al judici es van veure imatges d'alguns joves de Ripoll a París, concretament a la Torre Eiffel, on volien atacar. Algunes de les acusacions veuen clar que la cèl·lula no es limitava únicament a Catalunya i que podia tenir vincles amb altres grups d'altres països. El cap de setmana abans de l'atac, membres de les cèl·lules van fer un

viatge llampec a París. Per què? Es-Satty era realment el líder del grup o hi havia algú més per sobre seu? Hi havia connexions amb cèl·lules d'altres llocs? L'Audiència Nacional no donarà resposta a aquestes preguntes, tot i que sí que considera provat que va ser ell qui va adoctrinar els joves de Ripoll.